

Lovforslaget var et led i den række af forslag, som den nye regering umiddelbart efter sin dannelselse fremsatte for at stabilisere den økonomiske situation og fremme en rimelig prisudvikling. Om baggrunden for den række foranstaltninger, regeringen foreslog, henvises til omtalen af lovkomplekssets hovedforslag, forslag til lov om et stabiliseringslån, foran side 348.

Loven går ud på at give § 24, stk. 1, i lov nr. 102 af 31. marts 1955 om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger, jfr. lov nr. 136 af 25. maj 1956, følgende affattelse:

„Prisforhøjelser, der skal anmeldes i henhold til afsnit III, må ikke sættes i kraft uden monopoltilsynets godkendelse.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *handelsministeren*:

„Som anført i bemærkningerne er monopollovens gældende ordning den, at prisforhøjelser for visse varer og ydelser ikke kan sættes i kraft uden monopoltilsynets godkendelse. Disse varer er i henhold til monopollovens § 24 opført på en særlig liste, og listen omfatter i øjeblikket omkring et halvt hundrede varegrupper samt visse håndværksfag og liberale erhverv.

Det foreliggende lovforslag foreslår listen udvidet til at omfatte alle varer, der er undergivet konkurrencebegrænsninger. Dette vil betyde en væsentlig forøgelse af de på listen opførte varer, idet betydningsfulde varegrupper som f. eks. sæbe og vaskemidler, landbrugsmaskiner og symaskiner herefter vil komme med.

Lovforslagets bestemmelser vil medføre en mere effektiv kontrol med fremtidige prisforhøjelser, men forslaget tilsigter ikke nogen ændring i den linje, at monopoltilsynet ikke skal gribe ind på områder, hvor priserne reguleres af den fri konkurrence.“

Ved 1. behandling anbefalede *Per Hækkerup* (S) lovforslaget under henvisning til handelsministerens begrundelse for lovforslaget ved dets fremsættelse.

Thorkil Kristensen (V) meddelte, at venstre ikke kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse, idet forudsætningerne for det forlig, der ved monopollovens vedtagelse blev indgået mellem de fire gamle partier, ikke var ændret på det område, lovforslaget omhandler. De prismæssige forhold er stort set de samme som ved lovens modtagelse, og det var et vigtigt led i det indgåede forlig, at der ikke skulle være permanente bestemmelser i loven om forudgående godkendelse af prisforhøjelser. Han fandt i øvrigt, at kravet om forhåndsgodkendelse af prisforhøjelser i alle tilfælde vil medføre en unødvendig udvidelse af det administrative arbejde, og at systemet ville blive tungt og dyrt at arbejde med.

Weikop (KF) erklærede sig ligeledes som modstander af lovfor-